

1 АВИТОХОЛ РЕЛИГИЯ И РЕЧЪ, ВРЕМЕ И НАРОДЪ

ЕМИЛ ЗАХАРИЕВ

Часть I

Цельта на този редъ отъ мисли е, да хвърли новъ погледъ върху известни факти, отъ историята на древните БОЛГЪ+АРИИ и така да доведе до нови изводи за РЕлигията, РЕчта и историята на БОЛГЪ+АРИЙСКИЯТЪ НАРОДЪ.

Известно е, че Богътъ на БОЛГЪ+АРИИ-ТЕ е ТангРА. Историческите и археоложки аргументи, въ полза на това твърдение са оскъдни. Ще спомена само Михаилъ Посновъ - "История на християнската църква", който цитира Шести Канонъ, приетъ на Първия Вселенски Съборъ въ Никея - 325 година следъ (О)РИСТА. А Той започва така : "ДА СЕ СПАЗВАТЪ ДРЕВНИТЕ ОБИЧАИ, ПРИЕТИ ВЪ ЕГИПЕТЪ..."? Впоследствие Шести Канонъ остава, но текстътъ е промененъ!? За ЕГИПЕТЪ въобще не става и дума!? Съ какво е пречилъ ЕГИПЕТЪ, на елинските и латински прелати? Ами щелъ е да подсказе на верващите читатели, че основите на така нареченото "х(о)ристианство", се намиратъ въ "Египетската Верска Доктрина". Ще се видатъ паралелите между Т/АТЪ+УМЪ и Богъ Духъ, РА и Богъ Отецъ, Йосифъ и Озирисъ, Изида и Дева Мария и ХОРЪ и Х(О)РИСТОСЪ!?

Основни понятия, като : РЕ+ЛИГА/религия/, КРЪСТЪ+ВА/тсъркъ+ва/, БА/ВА - Душа, КА/КИ/ЧИ - жизнена сила/тело/, както и Имената на Основните "Египетски Богове", се използватъ отъ х(о)ристианската цивилизация и отъ насъ БОЛГЪ+АРИИ-ТЕ! Затова понятието на БОЛГЪ+АРИИТЕ за "убавото мЕсто", където отиватъ душите на праведниците, се наРИча - РА+Й. Въ християнската доктрина, душите на праведниците отиватъ при Богъ Отецъ. Отъ което следва, че РА е Името на Богъ Отецъ. Това понятие използватъ и останалите СлОвенски народи. За сведение на туркофилите, турките го произнасятъ /ГЪОЗЕЛЪ БАХЧЕ/, което значи /убава градина/.

Да се запитаме отъ де идва Т/АНГЪ+РА? Знаятъ се подобни названия на Богъ, които обхващатъ обширни географски райони, въ почти цЕла Азия, като : Тангра+маню, Ченгри, Тенгри, Шенгри, Тангара, Тангароа. Има също подобни топоними - Ангора, Ангара, Анкара(Анкира)!?

Въ Европа има интересни топоними като ТАТЪ+РА, КАРЪ+ПАТИ/хоръ+бати/, Панония.

Видно е, че понятието е съставно. Ако разложимъ съчетанието Т/АНГЪ+РА, получаваме:

Т/АНГъ(кхъ)РА, (АНГъ+РА), като последните две, са известни понятия отъ Египетскиятъ Пантеонъ на Боговете!(1) + Ангъ(кхъ) е Панделката на Живота, която държатъ всички Египетски Богове;

РА е името на Бога-Слънце.

Следователно Т/АНГЪ+РА означава – Животворниятъ

РА! Същата МАНТЪ+РА, повтаря и попа въ ТСЪРКЪ+ВАта - Животворниятъ Богъ!

Знае се, че БОЛГЪ+АРИИ-ТЕ отъ всички небесни светила най-много са почитали Слънцето/известните въпроси до папа Николай, отправени отъ Царь/КнЕзь Борисъ I /.

Ако отидемъ къмъ археоложките данни, колкото и оскъдни да са, колкото и оспорвани, като САК+РОвицето, намерено въ Малая Перешчепина - днешна Южна Украйна. Намерено случайно отъ пастирчета, отъ селото Малая Перешчепина. На 13 километра отъ градъ Полтава, на 11. 06. 1912 година. Огромното количество златни и сребърни предмети, предизвикало иманярска треска средъ селяните на селото, което било собственостъ на графъ Бобрински. Благодарение на графъ Бобрински, предметите били събрани и описани, акуратно и професионално.

Презъ 70- сетте години на 20-ти векъ отъ САКЪ+РОвицето се заинтересувалъ широко известниятъ въ научните среди Археологъ и Историкъ, професоръ Йоахимъ Вернеръ, който е описалъ и изследвалъ и БОЛГЪ+АРИЙСКО-то САКЪ+РОвице въвъ ВРАПЪ, АЛБАНИЯ.

Изключително подробното и професионално изследване на САКЪ+РОвицето отъ Малая Перешчепина, довежда професоръ Й. Вернеръ до Пръстените, намерени тамъ, съ Монограмите изписани върху тЕхъ. За разчитането имъ професоръ Й. Вернеръ се обръща къмъ известниятъ ономастъ, професоръ Зайбтъ отъ Виена, отъ Института по Византология, къмъ виенскиятъ Университетъ.

За да разбератъ читателите, кое ме накара да подложамъ на съмнение разчитането на професоръ Зайбтъ, ще цитирамъ цЕлата 45-та страница отъ книгата на проф. Й. Вернеръ -” Погребалната находка отъ Малая Перешчепина и Кубратъ, ханъ на Българите”: “”Гръцките монограми на двата пръстена - печата/прил. 32/ биха били също така ОТ РЕШАВАЩО ЗНАЧЕНИЕ, за отъждествяването на хана от Малая Перешчепина и може би дори по-убедителни от доказателната стойност на археологическите улики, ако можеше да бъдат НЕДВУСМИСЛЕНО РАЗЧЕТЕНИ! Четенето на В. Н. Бенешевич и предложението на В. Финк, не дадоха ползотворен резултат. Госпожа А. Банк ми предостави през юли 1983 г. в Ермитажа восьмични отпечатъци от двата пръстени-печата, чиито снимки/прил. 32/ изпратих за експертиза и на д-р В. Зайбт от Института за византология към Университета във Виена.

След завършване на ръкописа си получих в писмо от 17. 11. 1983 г. следното становище : “Пръстенът с по-простия монограм е възможно да е византийско производство, докато за другия не бих поддържал същото. По-простия монограм би могло да бъде разчетен теоретично БАТРАХОУ, но изведената от вътре вероятност и условията, при които е открита находката, говорят повече за форми като ХОБРАТОУ, ХРОБАТОУ, ХОБУРТ и т. н.. Следователно бихме се доближили много до буквени комбинации, доказани във връзка с КОБРАТОС/сравни Моравчик/, но само с Х вместо К. Откъм монограма не може да се изведе улика за точния последователен ред на отделните букви в разчитането. Вторият монограм е най-вероятно комбинация от индивидуално име и титла на ранг или длъжност.

Ако приемем тждествеността на собственика на пръстена и следователно същото име, цялостното разчитане на ХРОБАТОУ ПАТРИКИУ би било съвсем възможно. При такова тълкуване своеобразната, НЕ СЪВСЕМ ВИЗАНТИЙСКА БУКВА на отпечатька, накрая, вляво, трябва да се чете В, а накрая вдясно лигатурата П и К. ДВЕТЕ РАЗЧИТАНИЯ БИХ ИСКАЛ ДА ПРЕДЛОЖА КАТО ВЪЗМОЖНОСТИ. ТРЯБВА ДА СЕ ВЗЕМЕ ПРЕДВИД, ЧЕ ОТ ОНОВА ВРЕМЕ СА ДОШЛИ ДО НАС МНОГО МАЛКО ИМЕНА.””

В. ЗАЙБТ ПРЕДЛАГА ДВЕТЕ РАЗЧИТАНИЯ ИЗРИЧНО КАТО ВЪЗМОЖНОСТИ.

НО НЕЗНАЙНО ЗАЩО, НАШИТЕ ИСТОРИЦИ СА ВЪЗПРИЕЛИ ПРЕДПОЛОЖЕНИЯТА НА ПРОФЕСОРЪ ЗАЙБТЪ ЗА АКСИОМА?!

Отъ всичко казано до тукъ следва, че разчитането на трите пръстена-печати, направено отъ професоръ Зайбтъ и потвърдено от Д. Витановъ, може да бъде оспорено.

Споредъ мене то може да бъде сведено до:

1. ХО(У)РБ/ВАТ (ХОР Б/ВАТ) - за първиятъ пръстенъ. ХОР Б/ВАТ - царски титул, указващ божествен произход.

Съвременни варианти: ХОРВАТ, ГОРБАТко, ГОРБАТшов- лични имена; ХЪРВАТ - национално име.

2. КО(У)РТ ХО(У)Р Б/ВАТ, (КОРТ ХОР Б/ВАТ) – за останалите два пръстена. КОРТ/КУРТ - тогава съдебна титла. Въ съвремието - лично име.

Монограми от златни пръстени-печати открити в гроба на Хор Б/ват (Кубрат) в Малая Пересчепина (Украйна).

Ако се приеме ХОРБАТ за вѣрно, присъствието на Соколътъ с усукана въ краката му змия, става съвсемъ логично.

Соколътъ е символъ на Богъ ХОРЪ, а змията – на бога на злото СЕТЪ, САТЪ, Сатан (чичото на ХОРЪ).

Така името на ХОРЪ се свързва съ легендата отъ Египетския пантеонъ на Боговете, въ която той побеждава чичо си САТЪ - узурпаторъ на царския престол и убиецъ на баща му Озирисъ(САКЪ и СОКЪ).

Двойките Львове от същото погребение, които са символ на земна сила и плодovitостъ споредъ Египетския пантеон на боговете, са царски атрибути символи. От казаното досега следва, че “Именникътъ на БОЛГЪ+АРИЙСКИТЕ Канове” е сгрешенъ още при първотословосъчетание - Авитохоль. Следва да се чете:

1 АВИТЪ (О) ХОР или АВИТ(УС) ХОРЪ, което ще рече - праотеца (прародителя) ХОРЪ.

2 КОРмисошъ или КОРмесий също може да се прочете като ХОРмисошъ, ХОРмесий или ХЕРмесий.

Едно такова разчитане прави връзка с тракийския Херосъ (Хермесъ), гръцкия Херакълъ и латинския Херкулесъ.

В средна Азия са известни имената на племената САКи, СОГ(К)ДИИ и ХОРезмии. САКъ и СОКъ са египетските имена на ОЗИРИСЪ - бащата на ХОРЪ. Имената на племената вероятно произлизатъ отъ задължението на групи хора да извършват ритуали в честъ на САКъ и СОКъ(ОЗИРИСъ) и ХОРЪ.

В заключение ще си припомним малко БОЛГЪ+АРИЙСКА РЕч и ХОРтуване:

В сила са три основни правила:

1. Сричките са думи в думите. Пример: Култ+у+Ра
2. Сричките се произнасят отляво надясно и отдясно на ляво и се разместват. Пример: РА-АР; Зора-Роза.

3. Имената на главните “Египетски” богове са корени на думите – срички.

РА - РА+й, РАЙко(а); боенъ викъ – (у-РА)

РАть – Ратувамъ;

РАдостъ, РАданъ, РАдко(а), РАдетель, Радее;

РАста, РАло, Ралчо.

РЕлигия, РЕчъ, РЕдъ, Родъ;

РАЙко изгря - народенъ изразъ за изгрева на слънцето.

ХОРЪ - ХОРа, които играятъ ХОРа, ХОРтуватъ и иматъ видъ знаме ХОРугва ХАРесвамъ, ХАРизвамъ, ХАРтисвамъ,

ХАРенъ.

САКЪ и СОКЪ - САКЪ + РА, Чакъ+Ра, чекръкъ?

САКЪ+РАленъ(САКЪ+РАлно) - свещенъ, свещенно;

Тази мантра си е цяла мандра. САКЪ+РОВище,

САКЪ+РОВенно

САКамъ - искамъ, СОКЪ – плодовъ;

САКАР(А) - планина, СОКОль - птицата символъ на Озирисъ.

ЦАКО - име, ЦОКО – име;

САКИРА - БРАдва, (Ц)СОКамъ - за малки деца и животни;

САКалиби - обичащите бога САКъ;

(С)АКинакъ - вид мечъ.

БА/ВА (ДУША) - ба+ба, ба+ща, бор+ба, вършит+ба, гоз+ба, дел+ба, еж+ба, жерт+ва, косит+ба,резит+ба молит+ва, наред+ба и т. н.

КА/КИ/ЧИ(жизнена сила, тѣло) - ка+ка, май+ка, тет+ка, чичо и т. н.

Пътятъ за доказване на тези взаимовръзки е дълъгъ и сложенъ. В случая е по-важно посоката да е вярна.

Използвана литература:

1. Луркеръ, Манфредъ. Богове и символи на древен Египетъ. (Енциклопедичен справочникъ). 1995 г.
2. Проф. Вернеръ, Йоахимъ. Погребение Малая Перещепина и Кубрат - хан на Българите. 1988 г.
3. Костовъ, Георги. Погребението на хан Аспарух в светлината на археоложките данни. 1995г.
4. Погребенията в Малая Перещепина и Вознесенка.
5. Манетонъ. История на Египетъ и генеалогия на царете (Хоръ - 300 г.). През Еузебиус и Йосиф Флавий.
6. Проф. докторъ Ценовъ, Ганчо. Кроватова България. 1998 г.
7. Раковски Георги Стойковъ - т.4 отъ събр. съч./Анонимната Зографска история, открита отъ Раковски, където Кубратъ е споменатъ неколко пъти като ОР+БАТЪ! / Дата: 22.02.2000 г.

Часть II СОКОЛЪТЪ ОТЪ ВОЗНЕСЕНКА

Напоследъкъ се разгоря дискусия, относно произхода на погребенията въ Малая Перещепина и Вознесенка.

Списание Авитохоль, въ брой 26 отдели голѣма часть отъ страниците си за статия и интервю на директора на историческия музей въ Запорожие - Г. И. Шаповаловъ, както и статия на Дориянъ Александровъ.

Отъ 1930 година/когато е открито съкровището отъ Вознесенка/, та до сега, са изказани доста противоречиви мнения относно произхода му. Отъ гробъ на князь Светославъ/Михаилъ Милеръ/, кипчакско/М. И. Артамоновъ, А. И. Семьоновъ и др./, до БОЛГЪ+АРИЙСКО/ Г. Ф. Корзухина, С. А. Плетньова, акад. Омелианъ Прицакъ, откривателя му В. А. Гринченко и естествено учени отъ БОЛГЪ+АРИА, като проф. Станчо Ваклиновъ, Д. Димитровъ, Рашо Рашевъ, проф. Петъръ Петровъ, проф. Димитъръ Овчаровъ, Пламенъ Цоневъ, Йорданъ Вълчевъ, Георги Костовъ и др.

Най интересниятъ за науката предметъ отъ погребението въвъ Вознесенка е Сребърниятъ СОКОЛЪ.

Както се вижда, елементите, които трябва да се отбележатъ са 1. ЗМИЯТА - усукала се въ краката на Сокола

2. МОНОГРАМА - на гърдите на Сокола

3. ХРИЗМАТА на крилото на Сокола - която представлява Четрилистна Детелина със Кръсть, разделящ листата на половина и надписъ - ДОХ, ДУХ /ДОКС/, снимана отъ такъвъ ракурсъ, че почти нищо не може да се види ясно.

4. ДВАНАЙСЕТТЕ пъпки на гърба на Сокола, разположени 2х6 и кръстчета на всѣка отъ тяхъ.

5. Нечетливият надписъ на опашката на Сокола, който Гринченко така и не е успѣлъ да разчете.

6. Перата на опашката на Сокола - Петъ на брой.

За Змията и Сокола, представящи опозитните сили на СЕТЪ/САТЪ и ХОРЪ, съмъ писалъ въ брой 12/13 на Авитохоль. Дванайсетте пъпки, разположени въ ДВЕ редици по ШЕСТЪ и кръстчетата върху тяхъ, заедно съ ПЕТТЕ пера, представляватъ елементите на единъ КАЛЕНДАРЪ!!! /което ще доказвамъ въ следваща статия/Монограма на гърдите на Сокола е обектъ на най-ожесточени спорове. Очерталите се две тези са:

1. Приемащите, че това е римски орелъ, войскови знакъ на знамето на римскиятъ легионъ. Четене - ПЕТРОСЪ!

Тази теза защитаватъ Л.А. Мацулевичъ, Гринченко, Шаповаловъ, Артамоновъ, Семьоновъ и др.

2. Изброените по-горе, болгъ+арийски ориентирани учени, защитаватъ тезата, че Сокола не е римски и четенето трябва да е ЕСПОРЪ.

Моята теза, е че този Соколъ нема наушникъ за поставяне на прътъ, не е с разперени криле и затова не е римски воински символъ! Освенъ това римскиятъ орелъ не притежава елементите отъ 1 до 5, на Сребърниятъ Соколъ!

Най вероятното четене на МОНОГРАМА е ОРПЕЙ или ако се приеме, че въ горната частъ има комбинация отъ Т/Р - ОР+ТО+ПЕЙ или ОР+ТИ+ПЕЙ! Както правилно отбелезва и Шаповаловъ въ интервюто от бр. 26 на Авитохоль - нема никакво /С/ въ този монограмъ!?! Това разчитане кореспондира и съ тезата, че СОКОЛА олицетворява Богъ ХОРЪ, както вече съмъ отбележалъ въ статията отъ бр. 12/13 на сп. Авитохол . Такова разчитане прави връзка между двете погребения - въ Малая Перешчепина и Вознесенка, ако се приеме за верно четенето на пръстените отъ М. Перешчепина, а именно ХОРЪ+БАТЪ и КОРТЪ ХОРЪ+БАТЪ!
Библиография:

1. брой 26 на Авитохоль

2. Пламень Цоневъ "Хомо космикусъ" - 1980г

3. Йоахимъ Вернеръ "Погребалната находка отъ Малая Перешчепина и Кубратъ - ханъ на българите, изд. БАН София 1988г.

4 Георги Костовъ "Погребението на ханъ Аспарухъ въ светлината на археологическите

данни” 1998г.

Часть III МАСОНИТЕ - ИСТОРИЯ И СЪЩНОСТЪ /МАСОНИТЕ СЛЕДВАТ БЪЛГАРСКИ ТАЙНИ/

Ръкополагането на Великъ Майсторъ на Българската Масонска ложа ми дава поводъ да направя кратъкъ исторически обзоръ на това тайно общество. Легендите разказват, че то води началото си отъ Седемте АРХАТИ - /АРГАТИ/, преживели последния потопъ и посели семената на цивилизацията средъ подивялото човечество.

Тези АРГАТИ, и всички преди и следъ тяхъ, се наричатъ съ много изрази, които поясняват различните им същности:

1. Последователи на Хоръ;

2. Синове на Вдовицата;

3. Синове на Светлината, с което подчертаватъ, че

Слънцето /РА/ е единъ от главните им обекти за поклонение;

4. Озарените /илюминирани/, което означава, че Слънцето /РА/ ги е осветило със светлината на познанието.

Хоръ е син на Изида /АЗИТА/, съпруга на Озирисъ /АЗАРЪ/, царъ на Горенъ /Белъ/ и Доленъ /Червенъ/ Египетъ.

Зелениятъ цвятъ е цвета на Озирисъ - богъ на живата природа приживе, а мястото на пребиваване се нарича САКАРЪ. САТЪ /САТАНЪ/ е братъ на ОЗИРИСЪ и чичо на Хоръ. Черенъ е неговиятъ цвятъ. Той убива братъ си и взема престола и царството му.

Озирисъ става царъ на мъртвите, а мястото на пребиваване се нарича СОКАРЪ. Но Изида ражда сина на Озирисъ - Хоръ. Отглежда го тайно и когато той пораста, влиза въ двубой съ САТАНЪ. Хоръ побеждава и си връща престола на Белъ и Червенъ Египетъ./ Отъ тамъ идва българският обичай за ежегодно закичване съ мартеница./

Най-известните масонски ордени презъ Средновековието са Тамплиерите /Храмовниците/, съ символни цветове черно и червено и Хоспиталиерите /Болничарите/, със символни цветове бело и червено. Илюминатите отъ по-късно време е едно течение, което докарва много беди на човечеството.

Тамплиерите и Хоспиталиерите произхождатъ отъ Бугрите и Катарите, а те на свой редъ - отъ Богомилите, които пъкъ заедно с манихеи и павликяни, водятъ началото си отъ официалната българска доктрина ТАНГРИИанството, или съюз на РА /РЕ/. Отъ тамъ и РЕ-лига /РЕЛИГИЯ/, или - последователи на Слънцето.

Юдеите също са се “допряли” да гореспоменатата верска доктрина, като въ Изходъ отъ Стария Заветъ добре е описана кражбата на Свещените знания /Свещения Кивотъ/ от Моше /Мойсей/ и завличането на златото на египтяните отъ последователите му.

Оттамъ Моше е символъ на МОШЕ+НИКЪ въ целия словенски светъ.

Но кои са синовете на Вдовицата? Нормално е да си помислим, че освен озарените по РИ.ДУ.АЛ /РИТУАЛ/ има и озарени по рождение.

Тоестъ, генетично произлезли от Хоръ - сина на Вдовицата Изиди /АЗИТА/.

За разлика от словените, които се себенаричат ЛЮДИ, българите се самоназовават ХОРА. Нема другъ народъ по земята, който да се нарича по този начинъ.

Съ други думи, българите могатъ да бъдатъ наречени ХОРИСТИАНИ, а верската им доктрина – ХОРИСТИАНСТВО. Хористианството може да се разглежда, като морално-етична част на ТАНГРИанството.

БОЛГ+АРИЙ, БОЛГ+АРИЯ, вероятно са верски понятия родени в слОвЕнска среда.

Въ всички християнски храмове присъства знака, който се тълкува ХР(Христосъ), но той трябва да се чете ХОР (Х+О+Р).

ХОР+ИСТИЯ - тържествена одежда на висш сановник в църквата, златоткана, обсипана със знака на ХОР.

ХОР+АРИУМ - шал към одеждата, златоткан, обсипан със знака на ХОР. Въ тези случаи връзката е явна.

Въ заключение бихъ посочилъ, че българските масони вероятно са двойно озарени - веднъжъ по рождение, втори пътъ - по РИ. ДУ. АЛЪ. По смисъла на ТАНГРИанството Великъ ДУ.АЛЪ /ДУЛО - двойникъ/ на РА може да бъде само царятъ - ХОР-фараонътъ /БА.РА.ОНЪ. - душата на РА в ОНЪ/. Само той може да премине пътя К/РОС/Т.ТАУ. Само той може да бъде ХОРЪ.БАТЪ.

Използвана литература :

1. Рудолфъ Кохъ - “Книга на Знаците”
2. Жанъ Доресъ - “Тайните Ръкописи отъ Египетъ”
3. Морисъ Котерелъ - Пророчествата на ТутАнкАмонъ”
4. Роберъ Амбеленъ - “Смъртоносната тайна на Тамплиерите”
5. Линъ Пикнетъ, Клайвъ Принсъ - “Прозрението на Тамплиерите”
6. Ръоне Нели - “Ръкописите на Катарите”
7. Жанъ Блумъ - “РЕНЪ льо ШАТО/вестготи, катар, тамплиери/”
8. Аланъ Олфордъ - “Боговете на новото хилядолетие” Ломасъ и Найтъ - “Ключътъ на Хирамъ” Мартъ, 2001г.,

Часть IV ВЕРСКИ ВОЙНИ

Всеизвестна е тезата, че Атила е предводител на варварите езичници или така нар. хунски съюз, като се пропуска факта, че той е римски гражданин и говори (знае) латински език.

Предлагам за дискусия следната хипотеза: ТАКА НАРЕЧЕНИТЕ “ВАРВАРСКИ НАШЕСТВИЯ” СА ВСЪЩНОСТ - ВЕРСКИ ВОЙНИ, ПОРАДИ ПЪРВАТА СХИЗМА ВЪ ХОРИСТИАНСТВОТО, А ИМЕННО ПОДМЕНАТА НА ШЕСТИ КАНОНЪ, ПРИЕТЪ НА ВСЕЛЕНСКИЯ СЪБОРЪ ВЪ НИКЕЯ И ВЕДНАГА ЗАПОЧНАЛАТА СЛЕДЪ ТОВА, БОРБА ЗА ПОДМЕНАТА МУ. ТАЗИ МЕЖДУОСОБИЦА ИМА ДВА ПЕРИОДА – ОТЪ НИКЕЯ - 325Г., ДО АЛЕКСАНДРИЙСКИЯТЪ СЪБОРЪ - 362 Г. И ДО ЦАРИГРАДСКИЯТЪ – 381Г.

ХУНИТЕ/УНИТЕ/ОБЕДИНЕНИТЕ/ - АРИИ/АРИАНИ/ - ЗАПОЧВАТЪ ВЕРСКА ВОЙНА СРЕЩУ ФАЛШИФИКАТОРИТЕ НА ШЕСТИЯ КАНОНЪ! ТАМЪ СА СЛОВЕНИ, ГЕРМАНИ И УГРО-ФИНИ, НАЧЕЛО СЪ ВОДЕЩАТА /УПРАВЛЯВАЩАТА/ КЛАСА - БОЛГЪ+АРИИТЕ!

ЛИТЕРАТУРА: “ИСТОРИЯ НА ХРИСТИЯНСКАТА ЦЪРКВА” ОТЪ МИХАИЛЪ ПОСНОВЪ.

ШЕСТИ КАНОНЪ: “ ДА СЕ ПАЗЯТЪ ДРЕВНИТЕ ОБИЧАИ ПРИЕТИ ВЪ ЕГИПЕТЪ, ЛИБИЯ И ПЕНТАПОЛЪ....“

Ще разширя хипотезата: Отъ това, което съпоставихъ, следъ прочитането на частъ от “История на християнството” отъ М. Посновъ, се оказва, че всички големи военни конфликти въ периода 325г - 717г., гравитиратъ странно, около провежданите поместни и вселенски събори по онова време!?

Съборите са Поместни и Вселенски:

АПОСТОЛСКИ СЪБОРЪ ВЪ ЙЕРУСАЛЕМЪ/49-50г./

Арабски - 244 г, Басра

Лионски - края на II-ри векъ

Елвирски - 306г.

Римъ - 313г.

Арль - 314г.

Анкира - 314г.

Милано - 316г.

НеоКесарийски - 316 и 324 г.г.

Антиохия - 324г. - поместни

ПЪРВИ ВСЕЛЕНСКИ - НИКЕЯ - 325г.

Антиохия - 341г.

Сердикийски - 343-344г., Медиоланъ и Сирмий също - /третирать АРИАНСКАТА ЕРЕСЪ И СМУТОВЕ/

- Лаодикийски - 345г.
- Картагенски - 345 - 348г.г. !?
- Цариградски - 361г.
- Александрийски - 362 г.
- Галски - 374 г.
- Сарагоса-380 г. - поместни
- ВТОРИ ВСЕЛЕНСКИ - ЦАРИГРАДСКИ - 381г
- Картагенски - 387г.
- Цариградски - 394г. ?
- Галски - 394г.
- Картагенски - 396г. ?
- Толедо - 400г.
- Галски - 401г., - поместни
- ТРЕТИ ВСЕЛЕНСКИ - ЕФЕСЪ - 431г.
- Цариградски-431г. - поместенъ?
- Цариградски-448г. - поместенъ
- Ефески-449г - поместенъ
- ЧЕТВЪРТИ ВСЕЛЕНСКИ - ХАЛКИДОНЪ-451г.
- ПЕТИ ВСЕЛЕНСКИ - ЦАРИГРАДЪ - 553г.
- ШЕСТИ ВСЕЛЕНСКИ - ЦАРИГРАДЪ 680-681Г
- Цариградъ-712г.
- Цариградъ-716г. - поместни
- Иконоборческиятъ поместенъ съборъ - 754 г., вероятно Цариградъ.
- СЕДМИ ВСЕЛЕНСКИ - НИКЕЯ - 787г.

Цитатъ отъ речта, произнесена на 16-тото заседание на Шестия Вселенски съборъ /Константинополь 09.08.681 година/ отъ презвитеръ Константинъ отъ гр. Апамея (Сирия):

“Казвам се Константин. Презвитер съм на светата Божия църква, която се намира в Апамея, в провинция Втора Сирия. Ръкоположен съм от Авраамий, епископ на Аретуса. Дойдох при нашия свети събор, за да ви поуचा, че ако бях изслушан, нямаше да претърпим онова, което

претърпахме тази година, сиреч каквото претърпахме във войната с БОЛГ+АРИА. Защото аз поисках още от начало да дойда на събора и да помоля да стане мир, така щото да се извърши нещо, което да обедини двете страни, та нито едните, нито другите, да се измъчат, СИРЕЧ НИТО ТИЯ, КОИТО ИЗПОВЯДВАТ ЕДНА ВОЛЯ, НИТО ТИЯ, КОИТО ИЗПОВЯДВАТ ДВЕ ВОЛИ.” ГИБИ, т. III, София, 1960 г.

Отъ читателите очаквамъ да откриятъ войните водени по странно стечение на обстоятелствата около нѣкои отъ съборите. 18.07.2004 г.